

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg ved ikke, om det var bevidst, at ministeren ikke svarede på det, jeg spurgte om. Det drejede sig netop om KL's henvendelse. Jeg ved godt, at ministeren højt og flot svarede, at det kunne man jo forvente; når det er KL's område, vi går ind på, vil der være kritik. Dermed var den diskussion ligesom slut.

Man skriver i KL's bemærkninger, at det vil få betydelige administrative konsekvenser for kommunerne. Er ministeren enig i, at det, der står i lovforslaget, ikke er, hvad skal vi sige, tillidsfuldt, når man siger, at det ikke har administrative konsekvenser? Der er trods alt et meget, meget bredt spillerum fra ingen administrative konsekvenser til betydelige administrative konsekvenser. Har ministeren efter udformningen af lovforslaget sat sig ind i og fundet ud af, om der vitterlig er tale om store eller mellemstore administrative konsekvenser af det her? Har ministeren ikke et bud på det?

Så vil jeg sige til det sidste, som hr. Jørgen Winther var inde på, og som jeg var inde på tidligere, netop med hensyn til vores egen arbejdsplads: Er det ikke betænkeligt, at vi ikke lever op til de regler, der er her i huset, samtidig med at vi vil pålægge amter og kommuner, hvorledes de skal forholde sig på netop dette område? Jeg synes, at det er betænkeligt, det må jeg erkende. Jeg citerede en udtalelse fra den 27. november 1987 fra en tidligere formand for Folketinget – også med hensyn til folketingssalen – og trods det har jeg end ikke fået en bemærkning herom fra ministeren. Det tyder nok på, at ministeren måske har erkendt, at dette er et pinligt emne at komme ind på.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal meget beklage, hvis jeg ikke fik svaret alle spørgsmål. Jeg gik ud fra, at nogle af dem kunne besvares under det videre udvalgsarbejde, men jeg skal prøve at besvare de spørgsmål, der konkret er stillet her under førstebehandlingen.

Jeg vil gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at jeg da meget gerne tager en dialog med de kommunale organisationer om det her, lige så vel som jeg har varslet i lovforslaget, at jeg vil tage en dialog med arbejdsmarkedets parter, for så vidt angår det private arbejdsmarked. I forhold til kommunerne og amterne er sigtet

naturligvis at få en positiv indstilling til det arbejde, der her skal foretages, så vi får fastlagt nogle gode regler i fordragelighed ude på arbejdspladserne.

Til fru Birgitte Husmark vil jeg sige, at den særlige § 7 er en slags opsamlingsbestemmelse. Jeg tror ikke engang, at man er i stand til at give et eksempel på, i hvilken situation man kunne tænke sig at § 7 kunne anvendes – jeg har i hvert fald ikke fantasi til at forestille mig det – men den er taget med. Dels stod den i cirkulæret, og det statslige kapitel er, om jeg så må sige, bevidst en ophøjelse af cirkulæret til lovgivning, og dels vil jeg sige, at der kan jo være en eller anden fuldstændig ekstraordinær situation, som det kan være svært at have fantasi til at forestille sig; men jeg har ikke på stående fod fantasi til at se et eksempel, hvor § 7 kan anvendes.

Derudover vil jeg sige om Rigshospitalet, at der har været problemer dér, og der er muligvis også andre steder, hvor der stadig er problemer. Jeg ved, at man har problemer med at håndhæve rygereglerne i forhallerne på Rigshospitalet. Det prøver man at følge op, så godt man kan, og der har også været problemer bl.a. på neurologisk afdeling omkring tobaksrygning. Man er i gang med centeromdannelsen på Rigshospitalet og har forsikret mig, at man i den forbindelse får løst problemet og får lavet de rygeregler, som også skal være på Rigshospitalet, og der skal ikke være nogen tvivl om, at også jeg presser på for, at man naturligvis på dette sygehus tilsvarende alle andre sygehuse i landet skal have en forsvarlig rygepolitik. Ingen tvivl om det!

Så vil jeg sige til hr. Arne Melchior om det med tobaksrygning, forbud mod tobaksrygning. Hr. Arne Melchior's spørgsmål til mig den 11. maj – da det nu åbenbart skal gøres til et interessant spørgsmål – var, om der var et forbud på vej mod tobaksrygning. Jeg vil gerne sige, at det er der ikke. Det indgår ikke i mine overvejelser at forsøge at forbyde tobaksrygning. Jeg tror også, at det ville være noget nær et politisk selvmord, hvis nogen ville begive sig ud på den galej.

Det, der er tale om her, er at lave nogle regler for steder, hvor mange mennesker er samlet, det kan være på en offentlig arbejdsplads, eller det kan være til mødevirksomhed, som man skal deltage i i kraft af sit arbejde, at fast-